

Arrest

nr. 179 522 van 15 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 juni 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “het beginsel van behoorlijk bestuur”.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 11 oktober 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekster richt op 14 oktober 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van 17 november 2016 staat het volgende vermeld: “*De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat zij wel degelijk een kopie van haar paspoort bij haar aanvraag om verblijfsmachtiging heeft gevoegd en dat deze in het administratief dossier had moeten zitten, maar dat dit niet het geval is. Aldus is er sprake van een onzorgvuldig handelen van de verwerende partij: indien wordt vermeld dat een kopie van het paspoort bij de aanvraag werd gevoegd, had de verwerende partij deze indien nodig bij haar moeten opvragen, wat zij heeft nagelaten te doen. De verzoekende partij stelt niet te weten wat er met de door haar overgemaakte kopie is gebeurd, maar te kunnen vermoeden dat deze is achtergebleven bij het gemeentebestuur en besluit dat zowel de bestreden beslissing als de beschikking op dit punt “te kort door de bocht” gaan. Gevraagd of de verzoekende partij reeds een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend, waarbij het paspoort werd gevoegd, stelt de raadvrouw van de verzoekende partij geen kennis te hebben van de actuele situatie. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.*”

1.5. Verzoeksters betoog is niet ernstig. Nog losstaand van de vaststelling dat niet kan worden aangenomen dat een vermelding van een bepaald stuk in de inventaris der stukken volstaat opdat zonder meer dient te worden aangenomen dat dergelijk stuk daadwerkelijk bij de aanvraag werd gevoegd, merkt de Raad op dat uit een lezing van de verblijfsaanvraag blijkt dat verzoekster een “*brief van D.V.Z.*” als identiteitsbewijs heeft gevoegd. Nergens in de verblijfsaanvraag, noch in de inventaris der stukken wordt melding gemaakt van een bijgevoegde kopie van een paspoort, op grond waarvan bij verzoekster de verwachting zou kunnen worden gecreëerd dat deze kopie eventueel zou zijn achtergebleven bij de gemeente of zoek zou zijn geraakt. Er kan dan ook niet worden vastgesteld waarom verweerder in dergelijk geval zou dienen over te gaan tot het vragen van bijkomende inlichtingen dienaangaande of zou dienen te verifiëren of alsnog een paspoort werd overgemaakt aan de gemeente. Wat betreft de “*brief van D.V.Z.*” werd in de beschikking gesteld waarom deze geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing, waaromtrent moet worden opgemerkt dat verzoekster ter terechtzitting niets inbrengt tegen deze beoordeling.

1.6. Gelet op bovenstaande, brengt verzoekster geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan wat reeds werd gesteld in de beschikking. De beschikking blijft derhalve overeind.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA